

[Evan Jensen.]

stemmelse sjældent eller aldrig kommer i anvendelse.

Lønbestemmelserne er blevet omtalt under debatten her, og vi skal vel se nærmere på dem i udvalget. Der er bare en enkelt principiel ting, jeg gerne vil sige; det er, at jeg er tilfreds med, at ledere og lærere skal lønnes efter de lønsatser, der til enhver tid er gældende for folkeskolens lærere.

Alt i alt gives der de private skoler efter dette forslag som efter tilskudsloven i øvrigt betydelig økonomisk støtte fra det offentlige, en økonomisk støtte og bestemmelser i øvrigt, der naturligvis må være til stede, når vi skal bevare frihedslinjen på skolens område, og det skal vi.

Meta Ditzel: Man bruger i disse år mange penge, megen energi og også en vis portion fantasi på udbygningen af det offentlige skolevæsen for at gøre det mere tidssvarende, både hvad angår tilegnelse af viden og oplæring i orientering og for at skabe gode forhold for både elever og lærere. Men i overensstemmelse med vor demokratiske indstilling, vore begreber om frihed for det enkelte menneske, mener vi også i vort parti, at man stadig bør give plads og økonomisk støtte til friskoler, hvor der undervises børn fra 1. til 7. klasse, og hvor man også kan udbygge undervisningen til at fortsætte i de tre efterfølgende skoleår, lige så vel som vi mener, at man også bør støtte andre former for privatskoler. Rent bortset fra den betydning, friskolerne har for elever og forældre, må man erkende, at de i visse tilfælde kan virke inspirerende på pædagoger inden for andre skoleformer, også i den offentlige skole. De kan være med til at skabe fornyelse. De små skoler har jo nemlig den store fordel, at nye idéer hurtigt kan gennemprøves her. Et par initiativrige lærere vil let kunne få forældrenes tilslutning til at prøve en ny arbejdsform eller en mindre ændring i undervisningsplanen. Det kan f. eks. dreje sig om, at man vil forsøge at indføre sprogundervisning i 1. klasse, eller at man i en vis periode vil give de musiske fag overvægt i undervisningen. Det kan lade sig gøre uden indgreb i andre undervisningsplaner. Det er forældrene, der har ansvaret for undervisningen, den skal stå mål med undervisningen i folkeskolen, men man behøver ikke at

spørge eller ansøge andre steder end hos forældrene.

At samarbejdet mellem forældre og skole er en naturlig ting, er noget, vi fra folkeskolens side godt kan have grund til at misunde de små skoler, og det er vel også en væsentlig grund til, at der ofte ikke findes konflikter af væsentlig art på en sådan skole, og at man ikke dér kender så meget til adfærdsvanskelige børn. Det er en fordel, at forældrene til disse skolers elever gerne har en fælles livsanskuelse eller har fælles interesse på det pædagogiske område, at det er forældre, der virkelig er interesserede i skole-spørgsmål. Selv om der nok kunne være grund til at ønske, at flere af disse forældre ville knytte sig til folkeskolen, og selv om det i hvert fald for en del, vel nok for de fleste, af de nye friskoler gælder, at de let kan få social slagside, må vi anerkende forældrenes ret til at foretrække den skoleform, og vi må støtte den fra statens side.

Det er blevet sagt, at man i forbindelse med revisionen af denne lovgivning gennemfører visse ændringer, og jeg vil sige, at vi for størstedelen billiger ændringerne fra mit partis side, f. eks. en ændring som den, at private realskoler fremtidig skal anerkendes af undervisningsministeriet, som skal godkende både undervisningsplan, lærere og lokaler, og også den ændring, der siger, at forældrene for eftertiden med hensyn til tilsynet skal afgøre, om det skal varetages af en stedlig tilsynsførende, som bliver valgt af forældrene, eller af skolekommissionen.

En ændring som den, at reglerne for de private tysksprogede skoler og tysk hjemmeundervisning nu skal være som for andre private skoler og anden hjemmeundervisning, kan vi også kun bifalde, og jeg holder ikke med hr. Orla Møller i, at man ikke skal fastlåse en bestemmelse med hensyn til 6.-7. klasserne. Så længe vi ikke har gennemført de reformer, der kan få indflydelse på en sådan bestemmelse i vort skolevæsen, synes jeg, det er meget hensigtsmæssigt, at det for eftertiden bliver sådan, at man kan flytte elever både fra 6. og 7. skoleår over til en større friskole, for det vil jo betyde, at de lettere kan opfylde kravene om den undervisning, som netop kræves for de to år.

Da der i folkeskolen efterhånden gøres så meget ud af specialundervisningen, er det naturligt, at der også bliver tale om, at fri-